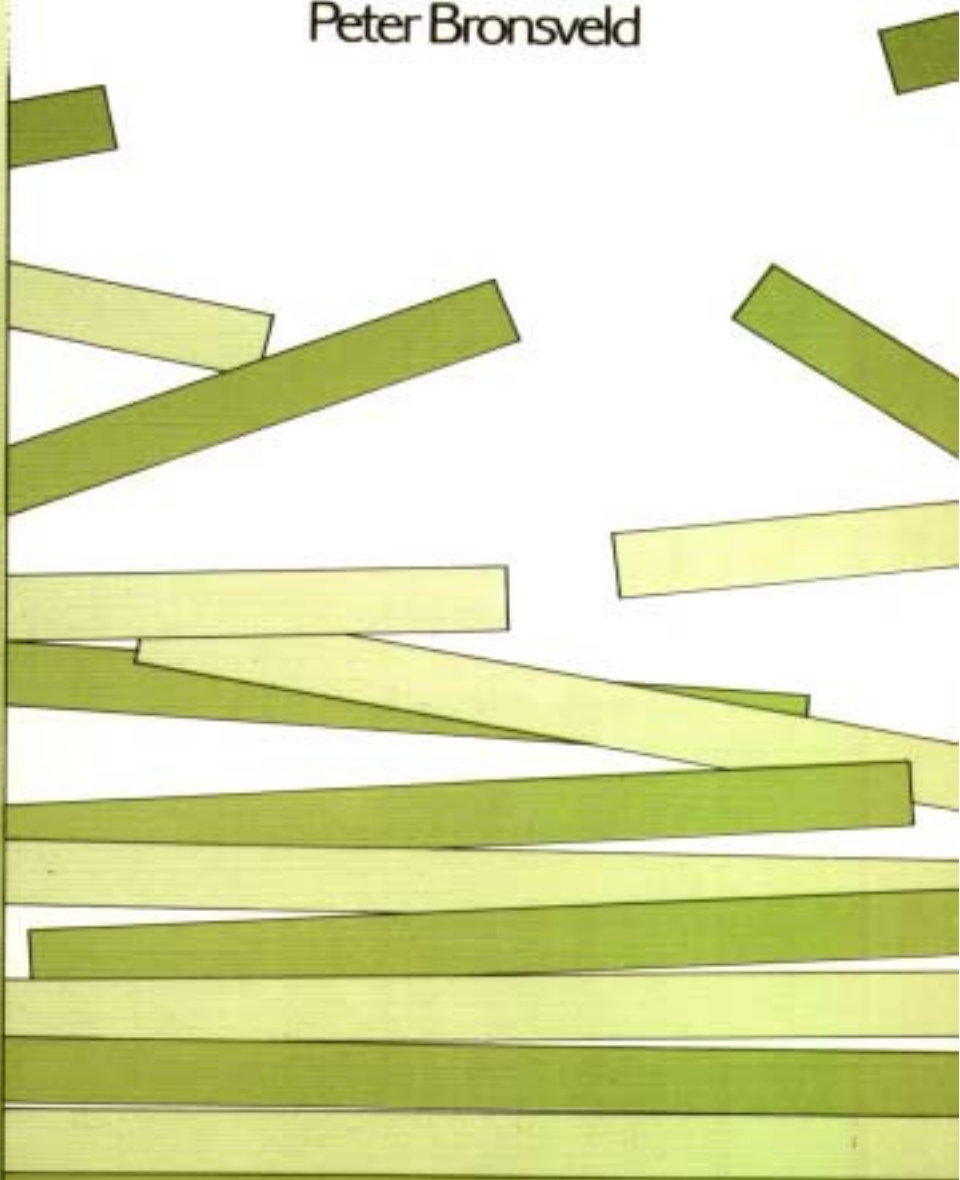

Kracht van Omhoog

Basisstudies 6

Peter Bronsveld

Basisstudies 6

Peter Bronsveld

- Het evangelie van het Koninkrijk
- Goddelijke genezing
- Gods wil voor ons leven
- Profetie

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Bronsveld, Peter

Basisstudies / Peter Bronsveld. -

Gorinchem: Kracht van Omhoog

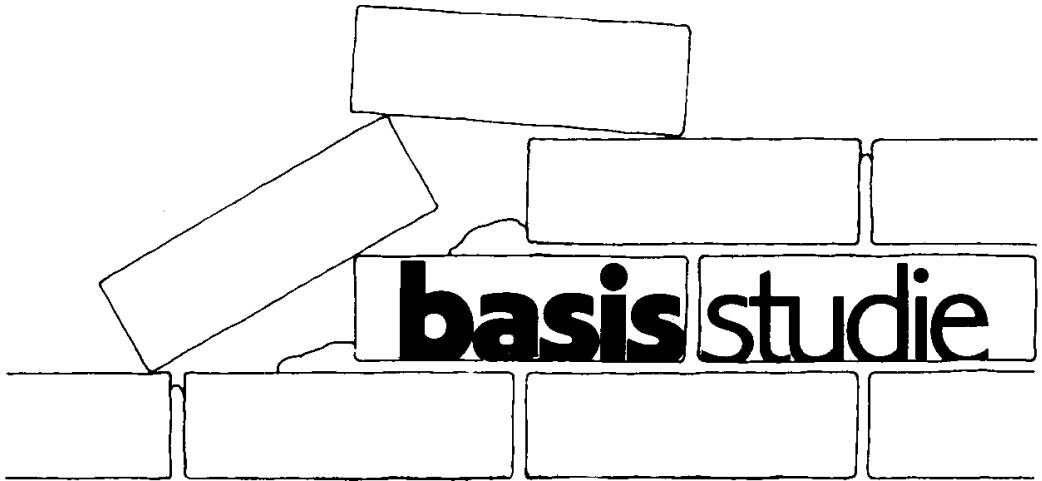
6: Het evangelie van het Koninkrijk, Goddelijke genezing, Gods wil voor ons
leven, profetie

Met lit.opg.

ISBN 90-6261-526-0

SISO 255 UDC 242

Trefw.: geloofsleven.

het evangelie van het Koninkrijk

Het 'evangelie van het Koninkrijk'.
Wat is dat? Evangelie betekent: goed
nieuws. Wat zou dat nieuws inhouden?
Over welk Koninkrijk zou het spreken?
De term is nogal onbekend; zou hij wel
bijbels zijn? Als we het Woord van
God op het begrip 'evangelie' naslaan,
zullen we ontdekken dat het op
verschillende manieren wordt
geschreven. Laten we maar eens een
paar van die omschrijvingen onder de
loep nemen:

- *het evangelie der heerlijkheid van Christus* (2 Korintiërs 4:4).
- *het evangelie uwer behoudenis* (Efeziërs 1:13).
- *het evangelie der heerlijkheid van de zalige God* (1 Timoteüs 1:11).

- *het evangelie van Christus* (1 Tessalonicenzen 3:2).
- *het evangelie Gods* (2 Korintiërs 11:7).
- *mijn evangelie* (van Paulus) (Romeinen 2:16,16:25).

Zouden al deze uitdrukkingen wijzen op verschillende evangeliën? Zou het evangelie dat Jezus predikte anders zijn dan wat Paulus bestempelde als: 'mijn evangelie'? In geen geval! Kijk maar eens wat de apostel zelf zegt:

- 'Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u *een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!*' (Galaten 1:8).

Er is slechts één weg. Er bestaat slechts één naam waardoor wij behouden kunnen worden. En we hebben slechts één evangelie. De uitdrukking: het evangelie van het Koninkrijk wil daarom alleen maar een heel duidelijke definitie weergeven van het enige evangelie, dat de Heer ons gebiedt te prediken!

De boodschap van het Nieuwe Testament

Wie deze boodschap van het Koninkrijk verbreiden wil, is in goed gezelschap. Jezus predikte haar. Johannes de Doper, de discipelen en ook Filippus en Paulus. ja, de boodschap van het Koninkrijk is de boodschap van de gehele nieuwtestamentische gemeente.

Johannes de Doper

- ‘In die dagen trad Johannes de Doper op *en hij predikte in de woestijn van Judéa, en zeide: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen*’ (Matteüs 3:1,2).

Jezus zelf gaf de volgende definitie van deze boodschap, die gebracht werd door zijn voorloper: Johannes de Doper:

- ‘De wet en de profeten gaan tot Johannes; *sinds die tijd wordt het evangelie gepredikt van het Koninkrijk Gods en ieder dringt zich erin*’ (Lucas 16:16).

Jezus

Dezelfde boodschap was karakteristiek voor de bediening van Jezus, vanaf het ogenblik dat Hij in het publiek begon op te treden:

- ‘En nadat Johannes was overgeleverd, *ging Jezus naar Galiléa om het evangelie Gods te prediken, en Hij zeide: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie*’ (Markus 1:14,15).

Let op de uitdaging van Jezus: Geloof het evangelie. In welke ‘goede tijding’ moest men geloven? Het antwoord is duidelijk: in het evangelie Gods, in het evangelie van het Koninkrijk - in het goede nieuws dat het Koninkrijk nabij was, dat het aanwezig was. Dit was de boodschap die Jezus trachtte te verspreiden door het gehele land Israël, gedurende de drie jaar van zijn bediening, zoals Hij tot zijn discipelen zei:

- ‘*Ook aan de andere steden moet Ik het evangelie van het Koninkrijk*

Gods verkondigen, want daartoe ben Ik uitgezonden' (Lucas 4:43).

Dezelfde goddelijke opdracht vervulde Jezus nog steeds nadat Hij was opgestaan aan zijn discipelen:

- 'Aan wie Hij Zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, *veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft'* (Handelingen 1:3).

De discipelen

Een discipel is een leerling, iemand die in opleiding is. De discipel imiteert het gedrag van zijn meester en verspreidt zijn ideeën. Daarom staat er geschreven over de opdracht van Jezus' volgelingen:

- 'Toen riep Hij de twaalven samen en gaf hun macht en gezag over alle boze geesten en om ziekten te genezen. *En Hij zond hen uit om het Koninkrijk Gods te verkondigen en genezingen te doen'* (Lucas 9:1,2).

Filippus

In het boek Handelingen komen we een eenvoudige evangelist tegen, namelijk Filippus. Hij predikte het woord aan de

Samaritanen. Wat zegt Gods Woord over zijn boodschap?

- 'Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, *die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen'* (Handelingen 8:12).

Paulus

Ditzelfde evangelie van het Koninkrijk vormde de kern van de prediking van Paulus. Vanaf het begin van zijn bediening, waar hij ook heenging, bracht hij altijd dezelfde boodschap. Zo kon hij aan het eind van zijn loopbaan zeggen:

- 'En nu, zie, ik weet, dat gij allen, onder wie ik rondgereisd heb met *de prediking van het Koninkrijk mijn aangezicht niet meer zien zult'* (Handelingen 20:25).

Men merkt wel eens op dat het boek Handelingen niet eindigt met 'amen', zoals zoveel andere boeken van het Nieuwe Testament. Hiermee zou de Heilige Geest uiting geven aan het feit, dat de daden der apostelen de eeuwen door voortgang zouden hebben, door middel van het volk van God. Zoals de handelingen van Gods Geest nog steeds aktueel zijn, zo ook zijn boodschap. Dit

blijkt duidelijk uit de laatste woorden van het boek Handelingen der apostelen:

- ‘En hij bleef de volle termijn van twee jaar in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen, die tot hem kwamen, *predikende het Koninkrijk Gods, en onderricht gevende aangaande de Here Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering*’ (Handelingen 28:30,31).

Het karakter van het Koninkrijk

Een aardse Koning?

Wat waren de kenmerken van het Koninkrijk dat volgens de boodschap van Jezus nabij was? Wie was de Koning? Over de tweede vraag bestaat weinig twijfel. De ziener op Patmos zou later deze Koning zien in al zijn glorie:

- ‘En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: *Koning der koningen en Here der heren*’ (Openbaring 19:16).

De Koning is Jezus zelf! Maar wat voor soort regering zou er gevestigd worden? En wat zouden de grenzen zijn die zijn rijk zouden markeren? Geografische scheidslijnen? Nationale

barrières? Inderdaad heersten er onder de tijdgenoten van Jezus dergelijke ideeën over de Koning en zijn rijk. Voor hen zou de Gezalfde des Heren alleen komen als politiek bevrijder die de verloren heerlijkheid van het huis Davids zou moeten herstellen. Er zou weer een natie moeten ontstaan, die zich uitstreckte over het gehele Midden-Oosten. Jezus zelf bestreed evenwel deze gedachte in een discussie met de schriftgeleerden van zijn dagen:

- ‘*Wat dunkt u van de Christus? Wiens zoon is Hij? Zij zeiden tot Hem: Davids Zoon*’ (Matteüs 22:42).

Volgens de opvattingen van de Farizeeën, was daar alles mee gezegd. De Messias zou letterlijk de Zoon van David moeten zijn en daarom ook op de dezelfde letterlijke wijze de voortgang van zijn aardse regering - zijn troon - moeten aanvaarden:

- ‘Hij zeide tot hen: Hoe kan David Hem dan door de Geest zijn Here noemen, als hij zegt: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden onder uw voeten gelegd heb. *Indien David Hem dus Here noemt, hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?*’ (Matteüs 22:43-45).

Tot twee keer toe gebruikt David hier het woord 'Here', een woord, dat in de Griekse vertaling gebruikt wordt om het begrip 'keizer' te omschrijven. Het zou dus betrekking hebben op God-Koning. De zoon van David zou dus Koning en tegelijkertijd God zijn! Hij zou koning zijn als David, maar op een niveau dat oneindig veel hoger lag. Hij zou Zich op de troon zetten van de Allerhoogste zelf, aan diens rechterhand. Blijkbaar lag de vervulling van de profetie van David op een heel ander plan, dan de Farizeeën verwachtten.

De Koning op zijn troon

Later - als hij spreekt over de uitstorting van de Heilige Geest - haalt Petrus hetzelfde vers aan om te bevestigen dat de profetie vervuld werd, toen Christus uit de dood verrees en Zich neerzette op de troon van God:

- 'Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij ziet en hoort. Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: *De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een*

voetbank voor uw voeten'
(Handelingen 2:33-35).

De troon van de Zoon Davids bevindt zich in de hemel. Jezus heeft hem reeds bestegen. Hij is Heer. Hij is Koning. Alsof deze argumentatie nog niet voldoende zou zijn, om zijn luisteraars ervan te overtuigen, dat Jezus inderdaad zijn Koninkrijk - aangekondigd door de profeten van Israël - aanvaard had, besluit Petrus zijn prediking met de verklaring:

- 'Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God *Hem én tot Here én tot Christus gemaakt heeft*, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt' (Handelingen 2:36).

In een andere dimensie

Toen Jezus door Pilatus ondervraagd werd, ontkende Hij - die toch de personificatie van de waarheid was - dat Hij de bedoeling gehad zou hebben, om uitsluitend Koning der joden te worden:

- 'Pilatus dan keerde terug in het gerechtsgebouw en riep Jezus en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der joden?... Jezus antwoordde: *Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld*; indien mijn Koninkrijk van deze wereld geweest was, zouden

mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de joden zou worden overgeleverd; *nu echter is mijn Koninkrijk niet van hier*' (Johannes 18:33,36).

Een beslissende uitspraak van de Meester zelf. Jezus is Koning. Maar niet van de joden. In politieke en geografische zin zal Hij dat nooit zijn. Zijn Koninkrijk is van een andere wereld, van een andere dimensie.

De manifestatie van het Koninkrijk

Hoe zou het Koninkrijk dan wél komen? Als Jezus niet van plan was een nationalistische regering te vestigen door middel van een militaire staatsgreep, hoe zou zijn Koninkrijk zich dan moeten openbaren? Jezus geeft zelf het antwoord:

- 'En op de vraag der Farizeeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, antwoordde Hij hun en zeide: *Het Koninkrijk Gods komt niet zó, dat het te berekenen is; ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is bij u*' (Lucas 17:20,21).

Christus, de steen

Het Koninkrijk zou niet komen met politieke macht, maar als iets schijnbaar zo onbelangrijks, dat het voor de meesten praktisch onopgemerkt zou blijven. Toch zou het er zijn! En het resultaat van haar aanwezigheid zou merkbaar zijn in de wereld. Daniël de profeet die vele dingen openbaarde over de eindtijd, sprak over het Koninkrijk dat zich in de laatste dagen zou manifesteren:

- 'Terwijl gij bleeft toezien, raakte, zonder toedoen van mensenhanden, een steen los, die het beeld trof aan de voeten van ijzer en leem en deze verbrijzelde.... Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg, die de gehele aarde vulde' (Daniël 2:34,35).

Wat is de betekenis van dit profetische visioen? De profeet zelf gaf ook de interpretatie:

- 'Maar in de dagen van die koningen (gesymboliseerd door het beeld dat de Heer in het visioen liet zien) zal de God des hemels *een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en*

daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid (Daniël 2:44).

Over welk volk sprak de profeet? Over zijn eigen natie? Hoor wat Jezus zegt over zijn broeders naar het vlees:

- ‘De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden’ (Matteüs 21:42).

Verworpen door de joden! Inderdaad. Maar onmisbaar voor de verwezenlijking van de plannen van de Heer. Jezus voegde er nog aan toe:

- ‘Daarom, Ik zeg u, *dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt*. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen’ (Matteüs 21:43,44).

De steen van Daniël! Christus en zijn regering, die Hij kwam instellen. Dit - zo onbelangrijke - machtsgebied groeit uit tot een steen die de gehele wereld zal vervullen. Beetje bij beetje verbrijzelt het wat zich tegen deze

Christus als Koning verzet. Inclusief zijn eigen natie naar het vlees.

Het juk verbroken

Toen Jezus zijn bediening begon uit te oefenen, begonnen de profetieën zich te vervullen. Zo kon de vader van Johannes de Doper profeteren:

- ‘God... heeft omgezien naar zijn volk en heeft het verlossing gebracht en heeft ons een hoorn des heils opgericht, in het huis van David, zijn knecht - gelijk Hij gesproken heeft door de mond zijner heilige profeten van oudsher - om ons te redden van onze vijanden en uit de hand van allen, die ons haten’ (Lucas 1:68-71).

Het heil dat Hij bracht voor het huis van David, was van geestelijke aard. De verlossing was uit de macht van de geestelijke onderdrukkers; van de boze geesten die de wereld overheersen en die de mensen proberen te vangen in zonde, ziekte en gebondenheid. Jezus kwam echter om volkomen verlossing te brengen:

- ‘God heeft Hem met de heilige Geest en met kracht gezalfd. *Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel*

overweldigd waren; want God was met Hem' (Handelingen 10:38).

Johannes de Doper, die zelf de komst van dit Koninkrijk aangekondigd had, begreep er niets meer van, toen het niet kwam op de wijze waarop hij het verwachtte. Terwijl hij als ter dood veroordeelde in de gevangenis van koning Herodes zat, begon deze dienstknecht van God te twifelen. Was het Koninkrijk dat hij aangekondigd had werkelijk nabij gekomen? Zou Jezus inderdaad de Koning zijn over wie hij gesproken had? In zijn wanhoop stuurde hij afgezanten naar Jezus om Hem daarover te ondervragen:

- 'En Jezus antwoordde en zeide tot hen: *Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet: blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie'* (Matteüs 11:4,5).

De werken van Jezus: zijn wonderlijke genezingen en de bevrijding van gebondenen bewezen duidelijk dat Hij Koning was, en dat zijn Koninkrijk was

gekomen. Niet op een natuurlijk plan, maar op geestelijk niveau. Jezus sprak:

- 'Maar indien Ik door de Geest Gods de boze geesten uitdrijf, *dan is het Koninkrijk Gods over u gekomen'* (Matteüs 12:28).

Het Koninkrijk Gods was in een voortdurende strijd gewikkeld met het rijk van de satan. De komst van het Koninkrijk had geestelijke betekenis. Het zou zich openbaren in de levens van hen, die het binnengingen, zodat zij voortaan als geestelijke mensen op deze aarde hun invloed zouden doen gelden:

- 'Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en *overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde'* (Kolossenzen 1:13).

Het Koninkrijk Gods is al gekomen. Er vond een hemelse invasie plaats in de wereld, die onder de overheersing der duisternis lag. De dienstknechten van de Koning zetten zich nu in om dit Koninkrijk te vestigen onder de volken, strijdend tegen de engelen van de satan, wiens nederlaag al gegarandeerd is:

- 'Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, *maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer*

duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten' (Efeziërs 6:12).

Deze strijd gaat gepaard met lijden en vervolging, veroorzaakt door degene die de aanwezigheid van dit goddelijke Koninkrijk in de wereld tracht tegen te gaan:

- 'Zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods, vanwege uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die gij doorstaat: *een bewijs van het rechtvaardige oordeel Gods, dat gij het Koninkrijk Gods waardig geacht zijt, voor hetwelk gij ook lijdt'* (2 Tessalonicenzen 1:4,5).

De komst van Jezus

Het volk Gods is in een felle strijd gewikkeld, maar de overwinning is zeker. Jezus komt. Niet om een verslagen gemeente van het wereldtoneel weg te rukken, maar om de volkomen overwinning te proclameren van het Koninkrijk waarvoor zij strijdt:

- 'Indien het inderdaad recht is bij God, aan uw verdrukkers verdrukking te vergelden, en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking

tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht' (2 Tessalonicenzen 1:6,7).

Wat een heerlijke dag zal dat zijn! De gemeente die lijdt en strijdt, verwacht de manifestatie van haar Koning. Op die dag zullen de zonen Gods verlost zijn van hun verdrukkingen en geopenbaard worden als koningen:

- '*Wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden in allen, die tot geloof gekomen zijn'* (2 Tessalonicenzen 1:10).

Het aanvaarden van het koningschap

Wat een heerlijke toekomst wacht ons. Nu reeds maken wij deel uit van zijn Koninkrijk. Weliswaar staan we nog midden in de strijd. Op deze wijze echter maakt God ons klaar voor het ogenblik dat we met Hem op de troon zullen zitten:

- 'Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen?... Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen?' (1 Korintiërs 6:2,3).

Dat is het uitzicht dat ons wacht: regeren met Christus; delen in de

verdrukkingen van het Koninkrijk, om daarna binnen te gaan in de heerlijkheid van de manifestatie van het Koninkrijk bij de komst van onze Koning!:

- *‘Indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen’* (2 Timoteüs 2:12).

basis studie

Goddelijke genezing

God heeft het goede met de mens voor. Gehoorzaamheid aan Gods bedoelingen met de mens brengt geluk. En gezondheid!

- ‘Indien gij aandachtig luistert naar de stem van de Here, uw God, en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die ik de Egyptenaren opgelegd heb; *want Ik, de Here ben uw Heelmeester*’ (Exodus 15:26).

Onze God is een goede God, wiens genade openbaar wordt in vergeving, uitredding maar ook in genezing:

- ‘Loof de Here, mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden; die al uw ongerechtigheden vergeeft, *die al uw krankheden geneest*, die uw

leven verlost van de groeve, die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid, die uw ziel verzadigt met het goede, zodat uw jeugd zich vernieuwt als die van een arend’ (Psalm 103:2-5).

God geopenbaard

Was het beeld dat de gelovigen in het Oude Testament zich van God gevormd hadden niet altijd even duidelijk, met de komst van Jezus behoefde er weinig twijfel meer te bestaan over Gods opstelling tegenover de mens:

- ‘Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, *die heeft Hem doen kennen*’ (Joh. 1: 18).

Waar Jezus zieken genas en bezetenen bevrijdde, deed Hij dit om aan te tonen hoe de Vader zelf in het lichamelijke en

geestelijke herstel van de mens is geïnteresseerd. In verband met de genezing van een blinde verklaarde Hij:

- ‘Wij moeten *werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is*’ (Johannes 9:4).
- ‘Mijn spijs is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, *en zijn werk te volbrengen*’ (Johannes 4:34).

Als Hij de sabbatsrust ‘verstoort’ door een verlamde op die dag te genezen, motiveert Jezus dit met de opmerking:

- ‘Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook’ (Johannes 5:17).

Jezus' genezingen vertegenwoordigden Gods handelen in deze wereld:

- ‘*De werken, die Mij de Vader gegeven heeft om te volbrengen, juist die werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat de Vader Mij gezonden heeft*’ (Joh. 5:36).

Het motief

Motieven te over waarom Jezus genas. Zo deed Hij dit om uitdrukking te geven aan Gods bewogenheid met het lijden van de mens:

- ‘En een melaatse kwam tot Hem, die voor Hem op de knieën viel, en smekende tot Hem zeide: Indien Gij

wilt, kunt Gij mij reinigen. *En met barmhartigheid bewogen, strekte Hij zijn hand uit, raakte hem aan en zeide tot hem: Ik wil het, word rein*’ (Marcus 1:40,41).

Al eeuwen tevoren had de profeet Jesaja gesproken over dit ‘medelijden’ van de Knecht des Heren:

- ‘Toen het nu avond werd, bracht men vele bezetenen tot Hem; en Hij dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen, opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zeide: *Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen*’ (Mattheüs 8:16,17).

Vóór alles dienden Jezus' genezingen als middel om het lijden van de mens daadwerkelijk aan te pakken. Zij dienden echter tevens als bewijs van de waarheid van Jezus' boodschap van herstel:

- ‘Geloof mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; of anders, *geloof om de werken zelf*’ (Johannes 14:11).

Uiteraard hadden Jezus' genezingen tot doel de Vader te verheerlijken en de

grootheid van zijn goedertierenheid aan te tonen. Als Jezus met de ziekte van Lazarus en diens mogelijke sterven geconfronteerd wordt, getuigt Hij aangaande zijn voornemen deze vriend te genezen en zonodig op te wekken:

- ‘Deze ziekte is niet ten dode, *maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde*’ (Johannes 11:4).

Jezus' genezingen toonden aan dat het Koninkrijk Gods waarvan Hij sprak, inderdaad gekomen was, zoals Hij getuigde. Toen Johannes de Doper door zijn discipelen de vraag liet overbrengen of Jezus inderdaad de Verwachte was, antwoordde Hij:

- ‘Gaat heen en boodschapt Johannes wat gij hoort en ziet: blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie’ (Mattheüs 11:4,5).

Genezing als opdracht

Jezus beperkte de opdracht om door genezingen de wil van God te openbaren niet tot Zichzelf. Ook de apostelen liet Hij in deze taak delen:

- ‘En Hij riep zijn twaalf discipelen tot Zich en gaf hun macht over onreine geesten om die uit te drijven *en om alle ziekte en alle kwaal te genezen*’ (Mattheüs 10:1).

Deze taak bleef echter niet alleen tot de ‘twaalf’ beperkt, ook andere volgelingen mochten haar volbrengen:

- ‘Daarna wees de Here nog zeventig aan en Hij zond hen twee aan twee voor Zich uit naar alle steden en plaatsen, waar Hij zelf komen zou. En Hij zeide: .... als gij in een stad komt, waar men u ontvangt, eet wat u wordt voorgezet, *en geneest de zieken, die er zijn*, en zegt tot hen: Het Koninkrijk Gods is nabij gekomen’ (Lucas 10:1,8,9).

Dezelfde opdracht tot het volbrengen van genezingen, werd ook de gelovigen aller tijden toevertrouwd:

- ‘Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: .... op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden’ (Marcus 16:17,18).

Vanuit deze opdracht hebben de eerste christenen bewust geleefd - genezing en prediking waren voor hen onlosmakelijk met elkaar verbonden:

- ‘Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte *en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden*’ (Marcus 16:20).
- ‘Hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze ons is overgeleverd, *terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de Heilige Geest toe te delen naar zijn wil*’ (Hebreeën 2:3,4).

Ook de apostel Paulus wist dat genezing bij de prediking hoort:

- ‘Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door *woord en daad, door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes*’ (Romeinen 15:18,19).

Niet alleen de eerste christenen maar aan al Gods kinderen werd hetzelfde genezingswerk dat Jezus deed, toevertrouwd:

- ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader’ (Johannes 14:12).

Het geheim

Wat was nu het geheim van de wonderen van genezing die Jezus verrichtte? Hoe was Hij ertoe in staat? Ook Jezus' tijdgenoten stelden deze vraag:

- ‘Vanwaar heeft Hij die wijsheid *en die krachten?*’ (Mattheüs 13:54).
- ‘Waar heeft Hij deze dingen vandaan en wat is dat voor een wijsheid, die Hem gegeven is? *En zulke krachten, als door zijn handen geschieden?*’ (Marcus 6:2).

Men beseftte dat Jezus zijn genezingen verrichtte door een bijzondere kracht, welke in Hem werkzaam was. Naar Jezus' eigen getuigenis was het de kracht van Gods Geest:

- ‘De Geest des Heren is op Mij, *daarom dat Hij Mij gezalfd heeft*, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij *gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid*, om te

verkondigen het aangename jaar des Heren' (Lucas 4:18,19).

Ook de eerste christenen onderkenden dat het geheim van Jezus' genezingsbediening lag in de openbaring van de kracht van Gods Geest. Zo getuigde Petrus van Hem:

- '.... hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem' (Handelingen 10:38).

Jezus kende in zijn bediening speciale momenten, waarop de kracht van Gods Geest op bijzondere wijze door Hem werkzaam was:

- 'En de gehele schare trachtte Hem aan te raken, omdat er kracht van Hem uitging en Hij allen genas' (Lucas 6:19).
- 'En waar Hij ook kwam in dorpen of steden of gehuchten, daar legden zij de zieken op de markten en smeekten Hem, dat zij slechts de kwast van zijn kleed mochten aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden gezond' (Marcus 6:56).

Als Lucas beschrijft, hoe vrienden van een verlamde alles in het werk stellen om deze bij Jezus te brengen, motiveert Hij hun inspanning als volgt:

- 'En er was kracht des Heren, zodat Hij kon genezen' (Lucas 5:17).

Ook Jezus zelf was Zich de realiteit van de doorstroming van deze kracht bewust:

- 'En een vrouw, die sinds twaalf jaren aan bloedvloeijing leed en door niemand kon genezen worden, kwam van achteren tot Hem en raakte de kwast van zijn kleed aan. En Jezus zeide: Wie is het, die Mij heeft aangeraakt?... Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb kracht van Mij voelen uitgaan' (Lucas 8:43-46).

Kracht voor Gods dienstknechten

Riep de Heer zijn apostelen om Hem in de prediking en het doen van genezingen te volgen, Hij moest hun daartoe dezelfde kracht toevertrouwen die in Hemzelf werkte:

- 'Toen riep Hij de twaalfen samen en gaf hun macht en gezag over alle boze geesten en om ziekten te genezen' (Lucas 9:1).

Ook de zeventig die door de Heer werden uitgezonden, deelden in deze goddelijke autoriteit en kracht:

- ‘Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen’ (Lucas 10:19).

De eerste christenen beseften dat Gods dienstknechten weliswaar op grond van hun roeping om het evangelie te verkondigen over het gezag beschikten en de goddelijke goedkeuring bezaten om genezingen te verrichten, maar dat onder hen ook de daadwerkelijke kracht van de Geest tot genezing geactiveerd zou moeten worden.

Vandaar dat zij baden:

- ‘En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw woord te spreken, *doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige knecht Jezus*. En terwijl zij baden, werd de plaats waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid’ (Handelingen 4:29-31).

Als antwoord op dit gebed om de openbaring van Gods kracht lezen we:

- ‘En door de handen der apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk.... zo zelfs, dat men de zieken op straat droeg en op bedden en matrassen legde, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen’ (Handelingen 5:12,15).

Ook Paulus kende de openbaring van deze kracht:

- ‘En God deed *buitengewone krachten door de handen van Paulus*, zodat ook zweetdoeken of gordeldoeken van zijn lichaam aan de zieken gebracht werden en hun kwalen van hen weken en de boze geesten uitvoeren’ (Handelingen 19:11,12).

Krachtmeting

De kracht van Gods Geest moet bij goddelijke genezing niet alleen openbaar worden tot herstel, maar vooral ook tot het verbreken van een reële ‘tegenkracht’ die doorgaans in de ziekte werkt: die van satan en zijn demonen. Vandaar dat genezing en bevrijding vaak als één geheel worden gezien:

- ‘Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft het verlossing gebracht... *om ons te redden van onze vijanden en uit de hand van allen, die ons haten*’ (Lucas 1:68,71).
- ‘Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren’ (Handelingen 10:38).

Genezing en bevrijding gingen onder Jezus' bediening hand in hand:

- ‘Toen de zon onderging, brachten allen, die zieken hadden, lijdende aan allerlei kwalen, dezen tot Hem. Hij legde ieder van hen afzonderlijk de handen op *en genas hen. Van velen voeren ook boze geesten uit, roepende en zeggende: Gij zijt de Zoon van God*’ (Lucas 4:40,41).

Soms wordt uitdrukkelijk een demon als veroorzaker van een bepaalde ziekte genoemd:

- ‘En toen Jezus zag, dat de schare samenstroomde, bestrafte Hij de onreine geest en zeide tot hem: *Gij, stomme en dove geest, Ik beveel u: ga van hem uit en kom niet meer in hem....*’ (Marcus 9:25).
- ‘En zie, er was een vrouw, die reeds achttien jaren *een geest van zwakheid had en verkromd was en*

zich in het geheel niet kon oprichten.... Hij legde haar de handen op, en terstond richtte zij zich op en zij verheerlijkte God.... Moest deze vrouw, die een dochter van Abraham is, welke de satan, zie, achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de sabbatdag?’ (Lucas 13:11,13,16).

Ook onder de eerste christenen openbaarde genezing zich als de verbreking van de kracht van de boze:

- ‘Ook de menigte uit de steden rondom Jeruzalem stroomde toe en bracht zieken en *door onreine geesten gekwelden mede. En zij werden allen genezen*’ (Handelingen 5:16).

Het geheim

Hoe zal de kracht van Gods Geest ter genezing nu vaardig worden? Jezus leerde zijn discipelen dat een belangrijke factor daarbij het gebed is:

- ‘En toen Hij een huis was binnengegaan, vroegen zijn discipelen Hem, terwijl zij met Hem alleen waren: *Waarom hebben wij hem niet kunnen uitdrijven? En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan*

door niets uitvaren, tenzij door gebed' (Marcus 9:28,29).

- 'En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God.... En Hij daalde af.... en bleef staan op een vlakke plaats en daar was een grote schare.... En de gehele schare trachtte Hem aan te raken, omdat er kracht van Hem uit ging en Hij allen genas' (Lucas 6:12,17,19).

Werd Paulus' prediking op heerlijke wijze vergezeld van 'kracht van tekenen en wonderen', het was omdat hij biddende gemeenten achter zich had staan:

- 'En bidt.... ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken' (Efeziërs 6:18,19).

Een tweede factor bij de openbaring van Gods kracht tot genezing is een zich telkens vernieuwende vervulling met de Heilige Geest. Hebben Petrus en Johannes de genezing van een verlamde verricht, zij wijzen op de kracht van Gods Geest, die openbaar

wordt door hen die voor Hem open staan:

- 'En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de Heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn' (Handelingen 5:32).

Doet Stefanus wonderen en tekenen, het is omdat Gods Geest op hem rust:

- 'En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk' (Handelingen 6:8).

Ook in Paulus' bediening was het de volheid van Gods Geest, die bij zijn prediking tot openbaring kwam in genezing:

- 'Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God' (1 Corinthiërs 2:4,5).

Een derde factor is ongetwijfeld een bewuste toewijding aan de leiding van de Heilige Geest. Jezus zelf was daarin het grote voorbeeld:

- ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, *de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen*; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo. Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert.... Ik kan van Mijzelf niets doen’ (Johannes 5:19,20,30).

Geloof

Ongetwijfeld speelt ook het geloof bij genezing een belangrijke rol. Het is echter niet het geloof zélf dat geneest, de genezing wordt door Gods Géést bewerkt. Geloof opent de mogelijkheid tot de vrijmaking van Gods kracht:

- ‘Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat, *en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken*’ (Hebreeën 11:6).

Geloof is onze instemming met de aanraking van Gods kracht:

- ‘Toen Hij het huis was binnengegaan, kwamen de blinden tot Hem, en Jezus zeide tot hen: Geloof Gij dat Ik dit doen kan? Zij zeiden tot Hem: ja, Here. *Toen*

raakte Hij hun ogen aan en zeide: U geschiede naar uw geloof. En hun ogen gingen open’ (Mattheüs 9:28-30).

Ongeloof, daarentegen, sluit de mens af voor de openbaring van Gods kracht: *En Hij kon daar geen enkele kracht doen; alleen genas Hij enige zieken door handoplegging. En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof* (Marcus 6:5).

Gods kracht in de gemeente

Waar Gods kinderen zich openstellen voor de doorwerking van de Heilige Geest in hun leven, ligt het voor de hand dat ook lichamelijk herstel hun deel zal worden:

- ‘Indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, *ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont*’ (Romeinen 8:11).

De genezende kracht van Gods Geest kan dan ook slechts daar openbaar worden, waar vrede, gerechtigheid en blijdschap in de Heilige Geest overvloedig aanwezig zijn. Waar

gelovigen 'het lichaam niet onderscheiden' - de gemeente minachten - kan Gods herstellende kracht niet onder hen doorwerken:

- 'Wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt. *Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen*' (1 Corinthiërs 11:29,30).

Wil de kracht ter genezing doorwerken, dan zullen eventuele zonden - tegen de Heer en tegen elkander - weggeruimd moeten worden:

- 'Is iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. *En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken*, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en *bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt*' (Jacobus 5: 14-16).

Wie zich zo in het midden van Gods volk openstelt voor de dienst der genezing, zal mogen rekenen op de openbaring van Gods Geest:

- 'Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want aan de een wordt door de Geest gegeven .... geloof door dezelfde Geest en aan *de ander gaven van genezingen door die ene Geest...* Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil' (1 Corinthiërs 12:7-11).

Gods Woord

Geloof moet inhoud hebben. We moeten ons bewust worden wát we geloven. Geloof in genezing ontstaat dan ook slechts waar we vertrouwd raken met Gods beloften dienomtrent:

- 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Romeinen 10:17).

Waar dienen wij nu in te geloven?

Voor alles in Gods bewogenheid met de nood van ons leven:

- 'O, als ik niet had geloofd des Heren goedheid te zullen zien in het land der levenden!' (Psalm 27:13).

Daarbij zullen wij ons ook van Gods zorg voor ons lichamelijke welzijn bewust moeten worden:

- ‘Geliefde, ik bid, dat het u in alles wèl ga *en gij gezond zijt*, gelijk het uw ziel wèl gaat’ (3 Johannes :2).
- ‘En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, *ziel en lichaam* moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven. Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen’ (1 Tessalonicenzen 5:23,24).
- ‘Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar *de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is*’ (1 Corinthiërs 2:12).

Geloof voor genezing op grond van Gods woord is echter meer dan een oppervlakkig kennis nemen van het feit dat God onze gezondheid op het oog heeft. Het is nodig dat dit weten zich als een volkomen zekerheid in het diepst van ons wezen vastzet:

- ‘Mijn zoon, sla acht op mijn woorden, neig uw oor tot mijn uitspraken; laat ze niet wijken uit uw ogen, bewaar ze diep in uw hart. Want zij zijn leven voor wie ze vinden, *genezing voor het ganse lichaam*’ (Spreuken 4:20-22).

Gods Geest

Onze kennis van Gods Woord zal levend en actief gemaakt moeten worden door Gods Geest die ons tot een wèrkelijk kennen van Gods beloften brengen wil:

De prediking die geloof in genezing bewerkt, moet dan ook altijd ondersteund worden door de werking van Gods Geest:

- ‘Onze bekwaamheid is Gods werk, die ons bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend’ (2 Corinthiërs 3:5,6).

Bidden in de Geest

Het gebed dat genezing brengt, zal gedaan moeten worden vanuit de duidelijke leiding van Gods Geest:

- ‘Evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen’ (Romeinen 8:26).

Dit bidden om genezing zal dan ook vrij zijn van onzuivere motieven:

- ‘Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij

kunt er niets mede verkrijgen, gij
vecht en gij strijdt. Gij hebt niets,
omdat gij niet bidt. Of gij bidt wel,
maar gij ontvangt niet, doordat gij
verkeerd bidt, om het in uw
hartstochten door te brengen'
(Jacobus 4:2,3).

basis studie

Gods wil voor ons leven

Een plan voor een ieder

Onze God houdt ervan om plannen te maken, om vooruit te zien, om te bedenken wat in de toekomst zou kunnen geschieden. Zo leeft er bij Hem ook een plan met de mensheid dat door Hem van eeuwen her werd uitgedacht:

- ‘Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht’ (Efeziërs 1:4).
- ‘In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil tot lof van de heerlijkheid zijner genade’ (Efeziërs 1:5,6).

Ook voor het leven van elk van zijn kinderen afzonderlijk echter heeft God

een heel specifiek plan uitgedacht, een plan dat volmaakt bij hen past - ze zijn er als het ware voor geschapen:

- ‘Want zijn maaxsel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen’ (Efeziërs 2:10).

Gods zorg voor ons leven

De gedachte dat de Heer een geëigend plan voor ieders leven moet hebben, vindt zijn bevestiging in Gods liefdevolle zorg voor ons bestaan. Als God bereid is van de kleine zorgen van ons leven nota te nemen, zal Hij ook bereid zijn ons leven naar zijn plan te leiden:

- ‘Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt,

zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit. *Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft* (Matteüs 6:30-32).

Deze ontdekking, dat de hemelse Vader een plan voor een ieder van ons heeft, kan diepe dank en aanbidding wakker roepen:

- ‘Want er is geen woord op mijn tong, of, zie, Here, Gij kent het volkomen; *Gij omgeeft mij van achteren en van voren en Gij legt uw hand op mij.* Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij’ (Psalm 139:4-6).
- ‘Uw ogen zagen mijn vormeloos begin; *in uw boek waren zij alle opgeschreven, de dagen, die geformeerd zouden worden, toen nog geen daarvan bestond*’ (Psalm 139:16).
- ‘Ging ik wonen aan het uiterste der zee, *ook daar zou uw hand mij geleiden, uw rechterhand mij vastgrijpen*’ (Psalm 139:9,10).

Wie beseft dat de Heer zijn leven door en door kent, zal zich ook aan zijn leiding willen toevertrouwen:

- ‘Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten; *zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg*’ (Psalm 139:23,24).

Jezus, ons voorbeeld

Als er ooit een mens is geweest, die zich bewust was van een goddelijk plan voor zijn leven, dan wel onze Meester. Van jongs af aan heeft Hij Zich naar de bedoelingen van de Vader gevoegd:

- ‘Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij *hebt Mij een lichaam bereid; in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad.* Toen zeide Ik: *zie, hier ben Ik - in de boekrol staat van Mij geschreven - om uw wil, o God, te doen*’ (Hebreeën 10:5-7).
- ‘*Want Ik ben van de hemel neergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft*’ (Johannes 6:38).

In tegenstelling tot zovelen die er maar op los leven alsof er geen goddelijk

plan voor hun leven bestaat, richtte de Heer Zich volkomen op de bedoelingen van de Vader:

- ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, *de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo.* Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert’ (Johannes 5:19,20).
- ‘Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, *want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft*’ (Johannes 5:30).

Roepingsbesef

Een ander voorbeeld van het besef van een goddelijke roeping die een leven van het begin tot het einde beheerst, vinden we bij de apostel Paulus:

- ‘Maar toen het Hem, *die mij van de schoot mijner moeder aan afzonderd en door zijn genade geroepen heeft,* behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen verkondigen zou, ben ik geen

ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed’ (Galaten 1:15, 16).

Bij het begin van zijn geloofsweg ontving Paulus de belofte dat de Heer hem stap voor stap het plan voor zijn leven zou openbaren:

- ‘Ga, want deze *is Mij een uitverkoren werktuig* om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en de kinderen Israëls; *want Ik zal Hem tonen, hoeveel hij lijden moet terwille van mijn naam*’ (Handelingen 9:15,16).

Ook het levenseinde van de grote heidenapostel werd nog steeds beheerst door de loopbaan die de Heer heel speciaal voor hem uitgestippeld had:

- ‘Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als *ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb* om het evangelie der genade Gods te betuigen’ (Handelingen 20:24).

Het leven van Jezus, Paulus en zovele anderen zal ons mogen inspireren om eveneens Gods plan voor ons persoonlijk leven gerealiseerd te zien:

- ‘Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen

rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, *en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt*’ (Hebreeën 12:1).

Dagelijkse leiding

Onze hemelse Vader verlangt er naar om zijn kinderen ook voor hun ‘dagelijkse geloofsleven’ heel concrete aanwijzingen te geven:

- ‘*En de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken*’ (Jesaja 58:11).
- ‘Wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: *Dit is de weg, wandelt daarop*’ (Jesaja 30:21).
- ‘Daar zal *een gebaande weg zijn, die de heilige weg genaamd wordt; geen onreine zal die betreden; maar hij zal alleen voor hen zijn; reizigers noch dwazen zullen erop dolen*’ (Jesaja 35:8).

Vrijheid om zich te voegen

Hoewel God een duidelijk plan heeft dat voor ieders leven ideaal zou zijn, ligt dat niet in absolute zin vast. God dwingt geen mens om per definitie in dat plan te passen:

- ‘Mijn volk luisterde niet naar mijn stem, Israël was onwillig tegen Mij. *Daarom liet Ik hen gaan in de verstoktheid huns harten, zodat zij in hun eigen raadslagen wandelden.* Och, dat mijn volk naar Mij luisterde, dat Israël in mijn wegen wandelde!’ (Psalm 81:12-14).

God dikteert ons zijn plannen niet alsof wij deze blindelings zouden hebben uit te voeren. Hij volstaat ermee zijn visie voor ons leven op ons over te dragen, in de hoop dat we zelf met blijdschap aan de verwezenlijking daarvan zullen meewerken:

- ‘*Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet; Ik raad u; mijn oog is op u.* Weest niet als een paard, als een muilddier zonder verstand, welks trots men bedwingt met toom en bit, opdat het u niet te na kome’ (Psalm 32:8,9).

Gods weg voor ons leven dient vrijwillig bewandeld te worden, niet gedwongen:

- ‘Want *zó* is het de wil van God, dat gij door goed te doen de mond snoert aan de onwetendheid van de onverstandige mensen, *als vrijen en niet als mannen, die de vrijheid*

misbruiken tot dekmantel voor hun kwaadwilligheid, maar als dienaren Gods' (1 Petrus 2:15,16).

Het grote voorrecht voor Gods kinderen is, dat Gods Geest een gezindheid in hen werken wil, waardoor ze van harte, zonder vrees en spanning aan Gods bedoelingen verlangen te beantwoorden:

- 'Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. *Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap' (Romeinen 8:14,15).*
- 'Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreeze en beven, want *God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.* Doet alles zonder morren of bedenkingen' (Filippenzen 2:12-14).

Onze Heer behandelt ons niet als slaven die domweg hebben uit te voeren wat hun Meester gebiedt, maar

als vrienden die Hij deelgenoot van zijn verlangens voor ons leven maakt:

- 'Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet, wat zijn heer doet; *maar u heb Ik vrienden genoemd, omdat Ik alles, wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt' (Johannes 15:15).*

Aanhankelijkheid

Het besef dat de Heer een volmaakt plan voor ons heeft uitgedacht dat bij ons past, zet aan tot een diepe verbondenheid met Hem, tot een vrijwillige afhankelijkheid:

- 'Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, *en Hij leert ootmoedigen zijn weg.... Wie is de man die de Here vreest? Hij onderwijst hem aangaande de weg die hij moet kiezen' (Psalm 25:9,12).*
- 'Door de Here worden de schreden van de man bevestigd, *aan wiens weg Hij welgevallen heeft' (Psalm 37:23).*
- 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart *en steun op uw eigen inzicht niet.* Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken. Wees niet wijs in eigen ogen' (Spreuken 3:5-7).

Gebed

Als nu God een uitgesproken plan voor ons leven heeft, is het voor ons zaak dit ook te ontdekken. Om te beginnen mogen we eenvoudigweg om Gods leiding bidden, iedere dag weer:

- ‘Doe mij in de morgen uw goedertierenheid horen, want ik vertrouw op U; maak mij de weg bekend die ik gaan moet, want *tot U hef ik mijn ziel op*’ (Psalm 143:8).
- ‘*Onderwijs mij, Here, uw weg en leid mij op een effen pad om mijner belagers wil; geef mij niet prijs aan de lust van mijn tegenstanders*’ (Psalm 27:11,12).

Voorbede

Ook de gebeden van anderen kunnen ons in dit opzicht ondersteunen:

- ‘Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, *dat gij met de rechte kennis van zijn wil vervuld moogt worden*, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Here waardig te wandelen’ (Kolossenzen 1:9,10).
- ‘Epafraas laat u groeten, die een der uwen is, een dienstknecht van Christus Jezus, *altijd in zijn gebeden voor u worstelende, dat gij*

moogt staan, volmaakt en verzekerd bij alles wat God wil’ (Kolossenzen 4:12).

Onze loopbaan

Gods wil voor ons leven ontdekken we doorgaans doordat Hij ons een globaal beeld geeft van de taak die Hij voor ons heeft, van de loopbaan die ons wacht, de bediening die Hij ons toevertrouwt. Leven naar Gods wil is dan: trouw zijn aan onze roeping en doen wat in ons vermogen ligt. De apostel Paulus is hierin ons lichtende voorbeeld:

- ‘Ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, *als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen*’ (Handelingen 20:24).
- ‘*Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid*’ (2 Timoteüs 4:7,8).
- ‘Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, *en met volharding de*

wedloop lopen, die vóór ons ligt
(Hebreeën 12:1).

Het verlangen te leven naar Gods wil mag ons niet tot passief afwachten brengen, maar dient ons juist aan te sporen tot krachtdadige, volledige inzet:

- ‘Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts één de prijs kan ontvangen? *Loopt dan zó, dat gij die behaalt!*’ (1 Korintiërs 9:24).

Soms mogen wij eenvoudig ingaan op de mogelijkheden die zich voordoen, om vervolgens te ontdekken hoe de Heer onze weg ombuigt:

- ‘En zij gingen door het Frygisch--Galatische land, *maar werden door de heilige Geest verhinderd het woord in Asia te spreken*; en bij Mysië gekomen poogden zij naar Bitynië te reizen, *maar de Geest van Jezus liet het hun niet toe*; en toen zij Mysië voorbij waren, kwamen zij te Troas. *En Paulus kreeg in de nacht een gezicht....*’ (Handelingen 16:6-9).

Vernieuwing van ons denken

Gods wil voor ons leven zullen we ook ontdekken ‘van binnenuit’. Door in

voortdurende gemeenschap met Hem te leven, zullen we ongemerkt zijn goddelijke denkwereld overnemen, en als vanzelfsprekend herkennen wat zijn wil voor ons is:

- ‘Wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, *opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene*’ (Romeinen 12:2).
- ‘Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, *doch als wijzen*, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. *Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is*’ (Efeziërs 5:15-17).

Een oprechte toewijding aan de Heer, zal bij Gods kinderen verlangens wakker maken, die overeenstemmen met Gods bedoelingen voor hun leven. Vanuit hun overgave mogen zij hun behoeften serieus nemen:

- ‘Vertrouw op de Here en doe het goede, woon in het land en betracht getrouwheid; *verlustig u in de Here; dan zal Hij u geven de wensen van uw hart*. Wentel uw weg op de Here en vertrouw op

Hem, en Hij zal het maken' (Psalm 37:3-5).

Het Woord

Wie wil weten wat Gods wil voor zijn leven is, mag daartoe het Woord raadplegen. Hij zal daarin kunnen ontdekken welke dingen niet in het leven van een kind van God thuis horen, en welke zaken de Heer juist wél van hem verwacht:

- *'Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn'* (Jozua 1:8).
- *'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad'* (Psalm 119:105).

Openbaring

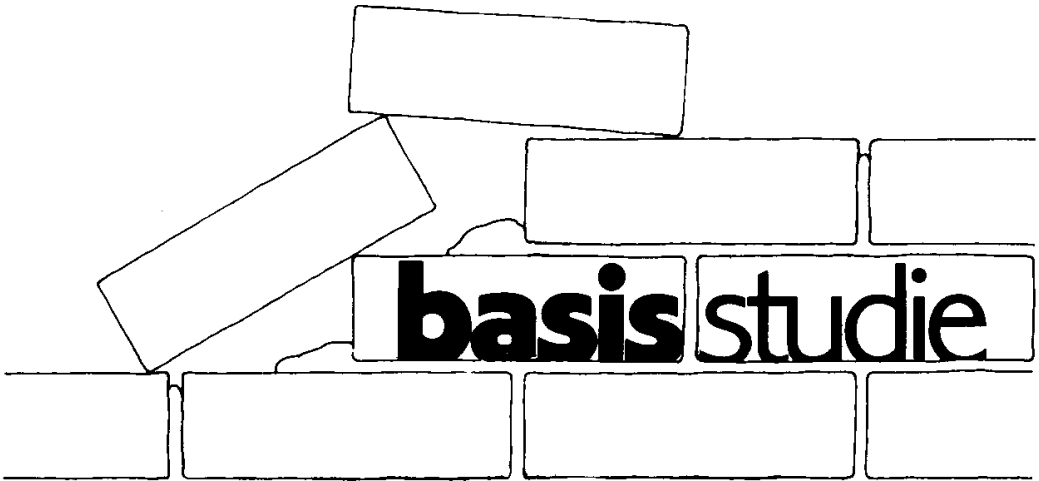
Onze God is een sprekende God. Soms openbaart Hij zijn wil door het direkte spreken van zijn Geest. Zo sprak Gods Geest tot Filippus om zich bij het rijtuig van de kamerling te voegen. Tot Ananias om naar het huis te gaan waar Paulus in gebed was. Tot Petrus om mee te gaan naar het huis van Cornelius:

- *'Wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop'* (Jesaja 30:21).

Vrede

De Heer wil ons leiden door de innerlijke rust en vrede die Hij ons bij bepaalde beslissingen in het hart geeft:

- *'En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft in Hem, gelijk zij u geleerd heeft'* (1 Johannes 2:27).

profetie

Geen van de gaven van de Geest scheidt voor de gemeente van vandaag een hechtere band met de eerste christenen als juist die van de profetie. Deze heeft door de eeuwen heen de geloofsbeleving gekenmerkt van kinderen Gods die vervuld werden met de Heilige Geest.

- ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen *profeteren* en uw jongelingen zullen *gezichten zien*, en uw ouden zullen *dromen dromen*, ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten, *en zij zullen profeteren*’ (Handelingen 2:17-19).

Toen de Pinksterdag aanbrak en de Trooster kwam, uitte deze Zich onmiddellijk door de glossolalie:

- ‘En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en *begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken*’ (Handelingen 2:4).

Terwijl sommige toehoorders dit spreken in vreemde talen afdeden als gelal van dronken mensen, herkende Petrus daarin onmiddellijk de vervulling van Joëls belofte over het optreden van profetie:

- ‘*Deze mensen zijn niet dronken, zoals gij veronderstelt, want het is het derde uur van de dag, maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël:....*’ (Handelingen 2:15,16).

Ook andere toehoorders echter herkenden in de tongentaal een profetisch spreken over hetgeen God gedaan had en verder voorheeft te doen:

- ‘*Wij horen hen in onze eigen taal van de grote daden Gods spreken*’ (1 Handelingen 2:11).

Waar ook gelovigen vervuld werden met de Geest, telkens weer spraken zij in tongen en profeteerden. Zoals in Efeze, waar Paulus met twaalf gelovigen na hun doop in water, bad voor de doop in de Geest:

- ‘En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen en *zij spraken in tongen en profeteerden*’ (Handelingen 19:6).

Tongentaal, resulterend in profetie!
Beide horen hun plaats te hebben onder Gods kinderen. Spreekt men in tongen, de Heer wil dat men ook tot profeteren komt. Dat begreep ook de apostel Paulus:

- ‘Ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, *maar meer, dat gij profeteert*’ (1 Corinthiërs 14:5, Statenvertaling).

Vandaar de apostolische vermaning om niet alleen in tongen te spreken, maar

ook om uitleg te bidden, zodat de gehele gemeente door het profetische element in de tongentaal Gods spreken kan onderkennen:

- ‘Wie profeteert, is meer dan wie in tongen spreekt, *tenzij hij het ook uitlegt*, zodat de gemeente stichting ontvangt’ (1 Corinthiërs 14:5).

Streven naar profetie

De bijbel roept de gelovigen uitdrukkelijk op om zich naar het profeteren uit te strekken en deze gave hoog te schatten, wanneer deze zich openbaart:

- ‘Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes, *doch vooral naar het profeteren*’ (1 Corinthiërs 14:1).
- ‘Zo dan, mijn broeders, *streeft ernaar te profeteren*, en belemmert het spreken in tongen niet’ (1 Corinthiërs 14:39).
- ‘Dooft de Geest niet uit, *veracht de profetieën niet....*’ (1 Tessalonicenzen 5: 19 en 20).

Voor állen

Waar de profetie zo belangrijk voor de geloofsopbouw van de gemeente blijkt te zijn, is het geen wonder dat de Heer aan een ieder het voorrecht schenken

wil door middel van deze gave de gemeente te dienen:

- ‘Ik wilde wel dat *gij allen* in tongen spraakt, maar liever nog, dat *gij profeteerdet*’ (1 Corintiërs 14:5).
- ‘Maar als allen profeteren.... ’(1 Corintiërs 14:24).
- ‘Want *gij kunt allen één voor één profeteren*, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen’ (1 Corintiërs 14:31).

Hoewel de gave van profetie voor iedere gelovige beschikbaar is en elk er naar streven moet te profeteren, zal hem dit voorrecht niet in iedere samenkomst geschonken worden - hij mag ook voor de openbaring van andere gaven gebruikt worden, en ook anderen mogen gelegenheid krijgen om te profeteren:

- ‘Er is verscheidenheid in werkingen, *maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt*. Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want aan de een wordt door de Geest gegeven.... *aan de ander de profetie....*’(1 Corintiërs 12:6-8, 10).

Bij sommigen echter zal de gave van profetie zo veelvuldig en met zulk een

diepgang optreden, dat men in hen het ‘ambt’ van profeet herkent:

- ‘En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente:.... profeten.... (1 Corintiërs 12:28).

Wil de profetie onder Gods kinderen gehoord worden, dan zal daar in de bijeenkomsten vrijheid voor geboden moeten worden, zo goed als voor elke andere ‘bijdrage’ van de aanwezigen:

- ‘Hoe staat het dan, broeders? Telkens als *gij samenkomt, heeft ieder iets*: een psalm of een lering, of een openbaring of een tong, of een uitlegging ..... (1 Corintiërs 14:26).

Wat is profetie?

De vraag is uiteraard wat we onder profetie moeten verstaan. De apostel Petrus definieert het karakter van deze gave als volgt:

- ‘Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods. Spreekt iemand, *laten het woorden zijn als van God*’ (1 Petrus 4: 10,11).

Profeteren is: woorden van God spreken! Eigenlijk staat er ‘woordjes’ van God: korte, kernachtige uitspraken,

die zo exact mogelijk de gedachten omschrijven die de Heer zijn volk mee wil delen. Wat zal nu de inhoud van dit kernachtig spreken van de Heer zijn? In het Oude Testament stond profetie voornamelijk in het teken van het ‘toekomstige’:

- ‘Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, *die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben....*’ (1 Petrus 1:10).

Met de komst van Jezus, heeft profetie echter haar ‘voorspellende’ karakter grotendeels verloren:

- ‘Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, *heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon....*’ (Hebreeën 1:1).

Nieuwtestamentische profetie legt dan ook het accent op hetgeen de gelovige in Christus geschonken werd:

- ‘Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, *opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook met de woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar*

door de Geest geleerd zijn’ (1 Corinthiërs 2:12,13).

Waar in profetie op markante wijze gesproken wordt van wat in Gods vaderhart leeft, zal dit altijd een positieve uitwerking hebben op het ‘klimaat’ van een bijeenkomst:

- ‘Wie profeteert, spreekt voor de mensen *stichtend, vermanend en bemoedigend*’ (1 Corinthiërs 14:3).

Het profeteren *sticht*: het bouwt het geloof en de verwachting van de gemeente op. Profetie *vermaant*: zij veroordeelt niet, maar vuurt aan om met meer inzet te jagen naar het doel dat de Heer voor ogen stelt. Wie profeteert *vertroost*: zijn spreken is vol van de ‘poëzie van de Geest’. Er klinkt in zijn spreken een goddelijke tederheid en warmte door die de verslagenen van hart opbeurt! In tegenstelling tot de populaire opvatting over profetie dat deze altijd een ‘openbaring’ zou moeten zijn, maakt het Nieuwe Testament juist een onderscheid tussen het één en het ander:

- ‘En nu, broeders, als ik tot u kom en spreek in tongen, wat nut zal ik u brengen, als ik mij niet tot u richt, of met een *openbaring*, of met

kennis, *of met profetie* of met onderricht?’ (1 Corinthiërs 14:6).

- ‘Wat de *profeten* betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen. Maar indien aan een ander, die daar gezeten is, *een openbaring* ten deel valt, moet de eerste zwijgen’ (1 Corinthiërs 14:29,30).

Het bijzondere van profetie is *niet dat er iets nieuws* aan de orde gesteld wordt, maar juist dat naar voren wordt gebracht wat aan moeiten, vragen en verlangens bij de toehoorders leeft. Het overtuigende in profetie is de herkenning dat God bemoeienis met ons heeft en spreekt in de speciale situatie waarin we ons bevinden:

- ‘Als allen profeteren en er komt een ongelovige broeder of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht *en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden dat God inderdaad in uw midden is*’ (1 Corinthiërs 14:24,25).

Waarachtige profetie wekt in de mens het besef van Gods tegenwoordigheid!

Menselijke en valse ‘profetie’

Ware profetie wordt geïnspireerd door de Heilige Geest. Er kunnen echter bij het profeteren ook andere invloeden meespelen en doorklinken. Soms spreekt een gelovige die (goedbedoeld) profeteert, uit zijn eigen hart:

- ‘Wee de *dwaze profeten, die hun eigen geest volgen*, zonder iets geschouwd te hebben..... Bedrieglijke dingen en leugenachtige waarzeggerij hebben zij geschouwd, die zeggen: zo luidt het woord des Heren -terwijl de Here hen niet gezonden heeft; en dan wachten zij nog op de vervulling van het woord’ (Ezechiël 13:3,6).

Soms spreekt een ‘profeet’ door inspiratie vanuit het rijk der duisternis. Het oude testament geeft in beeldende taal weer wat op dit punt gebeuren kan:

- ‘Toen trad er een geest naar voren, stelde zich voor de Here en zeide: ik zal hem verleiden. De Here vroeg hem: waarmede? Hij antwoordde: *Ik zal heengaan en tot een leugengeest worden in de mond van al zijn profeten*’ (2 Kronieken 18:20,21).

In het nieuwe verbond ontslaat profetie niemand van het recht en de plicht om zélf Gods leiding te zoeken. Profetie dient *tot bevestiging* van hetgeen de Heer ieder persoonlijk duidelijk maakte:

- ‘En terwijl zij vastten bij de dienst des Heren, *zeide de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb*’ (Handelingen 13:2).

Hoe komt profetie tot stand?

In vroeger dagen werden de profeten ‘zieners’ genoemd - mensen die een geestelijke fijngevoeligheid ontwikkelden om *innerlijk te vernemen* wat God te zeggen had. Bovendien ontvingen zij een bijzondere bekrachtiging om *dit publiekelijk door te geven*. Deze relatie van luisteren en spreken wordt door God zelf treffend getypeerd. Sprekend over de samenwerking tussen Mozes en Aäron, als dezen Farao, Israëls bevrijding uit Egypte moeten gaan aanzeggen, zegt Hij tot Mozes:

- ‘Dan zult gij tot hem spreken en de woorden in zijn mond leggen en ik zal zijn met uw mond en zijn mond, en Ik zal u leren, wat gij moet doen. Hij zal voor u tot het volk spreken en *zo zal hij u tot een mond zijn en*

gij zult hem tot een God zijn’ (Exodus 4:15,16).

- ‘De Here echter zeide tot Mozes: Zie, *Ik stel u als een God voor Farao; en uw broeder Aäron zal uw profetie zijn*. Gij zult alles zeggen wat Ik u gebied, en uw broeder Aäron zal bij Farao het woord voeren’ (Exodus 7:1,2).

Wie de gemeente door middel van profetie wil bouwen, zal moeten *leren luisteren*:

- ‘Ik wil gaan staan op mijn wachttorens en mij stellen op de wal, *ik wil uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal*, en wat moet ik antwoorden op mijn klacht. Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op’ (Habakuk 2:1,2).

Een tweede aanzet tot profetie wordt gevormd door de innerlijke aandrang die de Heer tot spreken geeft:

- ‘Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want *nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven hebben mensen van Godswege gesproken*’ (2 Petrus 1:20,21).

Ware profetie laat geen ‘eigenmachtige uitlegging’ toe! Bedoeld wordt *niet dat wij de profetieën van de Schrift niet zouden mogen uitleggen*. Het gaat hier om een verwijzing naar *de houding van de profeet zelf tijdens het profeteren*. Gods woorden stromen met zulk een gedrevenheid uit hem, dat hij nauwelijks gelegenheid heeft zijn eigen gedachten en woorden daar tussendoor te vlechten. Vandaar dat de Lutherse vertaling heeft:

- ‘Dit allereerst wetende dat geen profetie in de Schrift *uit eigen uitlegging geschiedt*’.

Het is Gods Geest die tot profeteren aanzet - maar Deze doet dit altijd ‘met zachte hand’. Hij neemt remmingen weg, bemoedigt maar laat toch aan de profeet de verantwoordelijkheid voor het initiatief en de uitwerking:

- ‘Want gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen. *En de geesten der profeten zijn aan de profeten*

onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede’ (1 Corinthiërs 14:31-33).

Profetie in de praktijk

De Heer verwacht van zijn kinderen dat zij zich uitstrekken naar het profeteren. Wat dient daarbij hun motivatie te zijn? En op welke wijze zullen zij de bijbelse vermaning om te profeteren in praktijk moeten brengen?

Dienstbetoon

Wie zoekt naar de gave van profetie, zal dit vóór alles moeten doen vanuit het verlangen om zijn broeders en zusters in de gemeente met zijn profetische inbreng op een zo goed mogelijke wijze te dienen:

- ‘Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, *trachten uit te munten tot stichting van de gemeente*’ (1 Corinthiërs 14:12).

Moed

Bij het publiekelijk doorgeven van een woord van de Heer zal men valse schaamte en schroom moeten overwinnen:

- ‘Om die reden herinner ik u eraan, *de gave Gods aan te wakkeren*, die door mijn handoplegging in u is. *Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid*’ (2 Timotheüs 1:6 en 7).

Nederigheid

De ‘diepgang’ van iemands profetieën zal doorgaans overeenkomen met de ‘stand’ van zijn geestelijk leven. Vandaar dat het nodig is eigen beperkingen bij het profeteren te kennen en te accepteren:

- ‘Want krachtens de genade, die mij geschonken is zeg ik een ieder onder u: *koester geen gedachten, hoger dan uw voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld....*’
- ‘Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade die ons gegeven is: *profetie naar gelang van ons geloof* (Romeinen 12:3,6)

Sommigen laten zich weerhouden om te profeteren vanuit het motief dat men er eerst volkomen zeker van moet zijn dat hetgeen men doorgeeft goed is. Dit is echter teveel gevraagd! In elke profetie kan onvolkomenheid schuilen. Men moet dit met de nodige nederigheid aanvaarden en bereid zijn anderen daarover te laten oordelen:

- ‘Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en *de*

anderen moeten het beoordelen’ (1 Corinthiërs 14:29).

- ‘Want onvolkomen is ons kennen en *onvolkomen ons profeteren*’ (1 Corinthiërs 13:9)

Geloof

Men zal slechts *dán* tot profeteren komen, wanneer er ook verwachting is, dat God door middel van profetie spreken zal. Immers:

- ‘Zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken’ (Hebreeënen 11:6).

Gebed

Vanuit dit geloofsvertrouwen zal men bewust mogen bidden om de inspiratie en de kracht van de Geest die nodig is om te kunnen profeteren:

- ‘Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel *de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?*’ (Lucas 11:13).

Waar Gods woord uitdrukkelijk oproept om naar het profeteren te streven, mag heel concreet om de gave

van profetie gebeden worden. Men mag (en moet!) immers ook bidden om de vertolking van tongen, welke gelijkwaardig is aan profetie:

- ‘Derhalve moet hij, die in een tong spreekt, bidden, dat hij het moge uitleggen’ (1 Corinthiërs 14:13)

Aanbidding

Lof, dank en aanbidding leiden tot vervulling met Gods Geest en tot profetie:

- ‘*Wordt vervuld met de Geest, sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen en geestelijke liederen, zingende en psalmende den Here in uw hart, dankende te allen tijde over alle dingen* (Efeziërs 5:18,19 St. vert.).
- ‘En zijn vader Zacharias werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde, zeggende: *Geloofd zij de Here, de God van Israël, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft het verlossing gebracht*’ (Lucas 1:67,68).

Zalving

Wie bij het zoeken naar profetie vervuld wordt met Gods Geest, zal daarbij een innerlijke drang ervaren die hem moed geeft te spreken. Zo verging het ook de profeten van ouds:

- ‘Nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar *door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken*’ (2 Petrus 1:21).

Onderscheiding

Wanneer Gods Geest tot profeteren aanzet, schenkt Hij doorgaans een innerlijk herkennen van de essentie van de boodschap die Hij te brengen heeft - een enkele gedachte die zich met grote nadruk aandient en blijft hangen.

Vanuit deze herkenning mag men overgaan tot spreken, vertrouwend dat de Heer ook de juiste woorden schenken zal om zich uit te drukken:

- ‘Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, *opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken*’ (1 Corinthiërs 2:12 en 13).

Het beoordelen van Profetie

Profetie mag beoordeeld worden:

- ‘Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en

behoudt het goede' (1
Tessalonicenzen 5: 19-21).

Wat zijn nu de criteria die men bij dit 'toetsen' moet aanleggen? We noemen er twee. In de eerste plaats de persoon van de profeet en zijn optreden. In de tweede plaats de inhoud van zijn boodschap. De grote vraag daarbij is doorgaans niet of de profetie wel acceptabel, dan wel verwerpelijk is. Het is een vraag naar de waarde van de profetie, het gezag dat men er aan toe kan kennen, het goede dat men in het woord ontdekken kan. Allereerst telt het leven van de profeet zelf: Heeft hij een goed getuigenis:

- 'Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. *Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels?*' (Mattheüs 7:15,16).

Dient hij de gemeente?

De waarde van een profetisch woord wordt bepaald door de opstelling van degene die profeteert, ten opzichte van de *plaatselijke* gemeente waar hij zijn boodschap uitspreekt. Het is *aan elk van de gemeenten afzonderlijk* dat de Heer zijn profetisch spreken richt - een

woord volkomen gericht op de omstandigheden en geestelijke ontwikkeling van elke gemeente:

- 'En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren, en te midden van de kandelaren iemand als eens mensen zoon.... en *de kandelaren zijn de zeven gemeenten....*' (Openbaring 1:12,13,20).
- 'Wie een oor heeft, die hore *wat de Geest tot de gemeenten zegt*' (Openbaring 22:16).

Aanvaardt hij correctie?

Wie vanuit de gezindheid van de Heer profeteert, zal altijd bereid zijn zich zo nodig te laten corrigeren. Een geestelijk mens aanvaardt het gezag dat de Heer aan mensen met een leidende functie in de gemeente heeft toevertrouwd:

- 'Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wél weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is. Maar als iemand hiermede niet rekest, dan wordt met hem niet gerekend' (1 Corinthiërs 14:37,38).

Voegt hij zich naar de goede orde?

Bij het profeteren zal men bereid moeten zijn zich te houden aan de

richtlijnen - of ze nu uitgesproken en vastgelegd werden of niet - die voor het verloop van een samenkomst gelden:

- ‘De geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede’ (1 Corintiërs 14:32,33).
- ‘Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden’ (1 Corintiërs 14:40).

Verheerlijkt zijn boodschap Christus?

In ware profetie valt altijd de gezindheid van Jezus Christus te beluisteren - zijn liefde en ontferming. Immers:

- ‘Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie’ (Openbaring 19:10).
- ‘Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen’ (Johannes 16:14).

Is zijn boodschap positief?

Profetie zal nooit veroordelend en deprimerend zijn. Vermaant en corrigeert de Heer al zijn volk, door zijn spreken klinkt altijd een woord van bemoediging heen:

- ‘Wie zal uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het, die

rechtvaardigt, wie zal veroordelen?’ (Romeinen 8:33).

Is zijn boodschap naar de Schrift?

Hetgeen de Geest in profetie naar voren brengt, zal nooit in tegenspraak zijn met hetgeen Hij in de Schrift openbaarde. Geestelijke mensen beoordelen het geestelijke element in hedendaagse profetie aan de hand van de Schrift, die immers ook geestelijk is:

- ‘Hiervan spreken wij dan ook met woorden die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, *zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken....* De geestelijke mens beoordeelt alle dingen’ (1 Corintiërs 2:13,15).

Herkent men in de boodschap het getuigenis van Gods Geest?

Als Gods Geest in het midden van de gemeente spreekt door profetie, wekt dit een resonantie in de harten van Gods kinderen waar diezelfde Geest immers ook in woont en werkt.

- ‘En wat u betreft, de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft op u, en gij hebt niet van node dat iemand u lere; maar, gelijk zijn zalving u leert over alle dingen, en waarachtig is en geen leugen, blijft

in Hem, gelijk zij u geleerd heeft'
(1 Johannes 2:27).